

Apko a mamička, dcéra a jej milý
na jednu sa brezu pred Turci ukryli.

Keď Turci dobehli, pod brezou zastali,
prvému apkovi hlavičku zrúbali.

Krev po breze tiekla, dcéra nič neriekla,
od žiaľu veľkého srdce jej omdlelo.

Potom jej tí Turci mať zamordovali,
na sladkú mamičku slzy jej padali.

A keď jej milého ukrutne stínali:
Jaj, bože môj, skríkla, hory zaplakali.

Zabili, zmárnili naposledy aj ju;
podnes ju tam v parte chodievať vídajú.

Melódia : [Sl. sp. D 352].

303.

Moderato

M. a K. Royová, [1880, ok. St. Turej], (Nitrianska)

Pod ja-vor-níč-kom spie-va hrd-lič-ka; krm mi, A-nič-ka,
krm mi ko-níč-ka, krm mi, A-nič-ka, krm mi ko-níč-ka.

Pod javorníčkom
spieva hrdlička;
[: krm mi, Anička,
krm mi konička. :]

Čože mu dávaš?
Seno aj oves.
[: Povedz mi, milá,
čos' plakala dnes? :]

A jach plakala
své čierne oči,
[: že mi nespali
po devat nocí. :]

Ešte by mohli
po devat nespát,
[: kedby ta mohli,
šuhajko, dostat. :]

Melódia : Bar. 472: Nad javornýčky sedá hrdličky.